

У име Оца и Сина и Светога Духа

Данас браћо и сестре Бог је сишао на ово свето место са својом Пресветом мајком, са свима светима угодницима Божјим, пре свега са српским светитељима коме је овај храм и овај празник данас посвећен. Пре сат времена извршили смо овећење овога Божјега храма и гле, он већ доноси зреле и укусне плодове.

Ово је прво монашење српскога монаха, мислим, у Америци. Ако је било раније мени није познато. Зато је добио име Андреј по светом апостолу Андреју првозваном. Он је био први позван од Господа и одазвао се на његов позив, кренуо за њим, тако и овај наш отац Андреј је први на овоме месту, у овоме манастиру монах, који је вечерас примио и положио свете монашке завете.

Монашки пут браћо и сестре, чули сте, многи сигурно први пут, присуствујете овоме чину, али сте имали прилике да чујете вечерас какве све завете монах даје, шта је све обећао Богу, шта треба да учини. Да ли он то може да испуни што је обећао? По својим људским моћима не би могао. И он је тога свестан. Зато је на свако питање одговарао не онако као ми у свету што говоримо, хоћу, могу, добро, и тако даље, него је одговарао да, али са Божијом помоћи. Јер он зна да је Господ рекао својим апостолима: „Без мене не можете чинити ништа.“ Не можете чинити ништа добро. На жалост зло и грехе чинимо без његове помоћи јер Он таквим делима не помаже.

Али примивши монашки чин отац Андреј постао је један нови молитвеник пред престолом Божјим за све нас; за своју братију коју је оставио у Србији, у нашој домовини заједничкој, за своје сроднике и пријатеље који су тамо остали, али и за све вас овде сабране, цео наш православни српски народ. Бог ће његове молитве чути и услишити ако му ми будемо помагали својим молитвама.

Јер видели сте које је бreme он узео на своја плећа, њему је потребна помоћ свих нас да га у нашим молитвама помињемо, да му Господ дарује духовне, физичке снаге да истраје и остане на путу којим је

кренуо. А кренуо је оним путем који је Господ рекао: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за мном.“ Шта значи одрећи се себе? Пре свега одрећи се своје воље, јер он више не врши своју вољу него се труди да врши вољу Божију кроз послушање своме игуману и осталој братији које буде имао. Али то је пут браћо и сестре свих нас. Било да смо монаси, да нисмо монаси ми треба да се трудимо да испуњавамо заповести Христове.

Јер Господ је рекао *онај који врши заповести моје то је онај који љубав има према мени*. А без љубави према Богу, без љубави према Господу Христу који је нас заволео пре него ми њега и живот свој положио, крв своју пролио на Крсту за нас, Он очекује да му љубављу узвратимо. А узвраћамо тиме што држимо и вршимо његове свете заповести, не зато што је то њему потребно него зато што је то нама потребно да би душу своју очистили и припремили за живот вечни у Царству небескоме, јер Господ је ради тога и дошао у овај свет да људима дарује живот вечни. Ништа мање него живот вечни да им дарује.

Ето тај пут је свих нас, пре свега оца Андреја, наравно и оца Дамјана који је овде заједно са вама, и остаће са вама, али и свих осталих, јер само ако будемо се држали тога пута Божјег, тога пута Христовог онда можемо имати наду да ћемо и ми удостојити се када пођемо одавде да се нађемо у Царству његовоме тамо где се налазе и сви наши светитељи српски које данас славимо, и сви светитељи рода хришћанскога, да и ми тамо са њима свима славимо Оца и Сина и Светог Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.